

DZIENNIK URZĘDOWY

Ces. i król. Komendy obwodowej w Puławach.

Nr. 6. **II. Rocznik.** **25. Czerwiec 1916.**

104.

Unormowanie zużytkowania mąki. — Dostarczanie podwód.

Do urzędów gminnych i obywatelskich komitetów ratunkowych.

Wzmagające się zapotrzebowanie zboża w obwodzie, oraz konieczność dostarczenia tego zboża także innym okolicom będącym w położeniu jeszcze mniej korzystnem, wymaga największej oszczędności w zużytkowaniu zboża podczas tego krótkiego lecz najkrytyczniejszego czasu do nowych zbiorów.

1) Należy ściśle przestrzegać, aby dla wypieku chleba dodawano do mąki najmniej 20% ziemniaków lub mąki kartoflanej, a gdzie tego dodatku otrzymać nie można, należy aż do nowych ziemniaków (druga połowa lipca) dodawać do mąki dla wypieku chleba mąki jęczmiennej (z prosa lub kaszy jaglanej).

2) Jeszcze ciągle napotykany wypiek pieczywa białego jest w obecnych stosunkach wprost urąganiem tylekrotnie wydanym zakazom, będzie więc bezwzględnie karany konfiskatą towaru i aresztem.

Żandarmerya, straż skarbowa oraz policya miejska i gminna obowiązane są wystąpić przeciw osobom naruszającym wspomniane przepisy.

3) Zwraca się uwagę szczególnie na rozporządzenie ogłoszone w numerze 3 dziennika urzędowego, a dotyczące mielenia zboża.

A więc zboże wydane do młyna wolno zemleć tylko w połowie na pełną mąkę (z 80% wydatkiem), drugą połowę należy zemleć na razówkę (bez odciągania otrąb).

Za przekroczenia tego przepisu będą karane albo zarządy komitetów obywatelskich albo gospodarze lub młynarze, przyczem zostaną zamknięte odnośne młyny.

4) Ściąganie kart chlebowych i kart na mąkę przy końcu miesiąca oraz wydawanie mąki za ubiegły czas jest niedopuszczalne, a karty takie należy unieważnić. Przy sposobności najbliższego rozdziału kart chlebowych należy przeprowadzić ścisłą kontrolę wykazów ludności, która otrzymuje karty chlebowe, przyczem każda osoba wyszczególniona w wykazie własnoręcznie stwierdzić winna, że nie posiada zapasów mąki ani chleba.

5) Spodziewam się od wszystkich warstw ludności zrozumienia i dobrej woli, a ze strony inteligencyi udzielenia wpływu i wyjaśnień tam gdzie zachodzi ich potrzeba, tak aby nie wynikła konieczność użycia środków przymusowych.

6) Obowiązek gmin dostarczania podwód jest bezwarunkowo znacznym ciężarem wobec wielkiego zapotrzebowania tych podwód w obwodzie przy robotach i budowach prowadzonych w sąsiednich obwodach. Nie pozostaje jednak nic innego jak zadość uczynić tym żądaniom. C. i k. Komenda obwodowa wpływając na równomierny i sprawiedliwy podział tego ciężaru, musiałaby jednak surowo karać nie dostarczenie lub spóźnione dostarczenie podwód jako nieposłuszeństwo rozkazom władzy, pociągając gminy do odpowiedzialności.

Podwody powinny być zarządzone w gminie zawczasu o ile możności na dzień przed ich zapotrzebowaniem.

Wójt powinien w pierwszym rzędzie dostawę furmanek uregulować w ten sposób, aby właściciele równomiernie i kolejno dostarczali furmanek.

105.

Budżety gminne.

Do urzędów gminnych.

Przy okazyi dni urzędowych zauważyłem, że w wielu gminach obwodu w kierunku finansowej gospodarki dotychczas prawie nic nie zarządzono. Pierwsze, poważne kroki każdego przezornego zarządu gminnego powinny zmierzać do starań około przysporzenia dochodów, aby mogły być pokryte przynajmniej bieżące wydatki. Jeśli wójt, sołtysi i inni funkcyonaryusze gminni od początku nowego urzędowania nie pobrali należnych im płac — jakżeż można się po nich spodziewać, aby z pilnością i poświęceniem w interesie gminy wypełniali swoje obowiązki urzędowe?

A jeżeli z powodu wypadków wojennych niejedna gmina ciężkich doznała strat, własność wielu ludzi została zniszczona, to przecież nie uchodzi, aby gmina obojętnie i bezmyślnie się zachowywała i aby ją dopiero władza musiała przynaglać do pracy.

Gmina musi działać sama i tu właśnie szczególnie da się zastosować zasada, że najskuteczniejsza pomoc jest ta, którą sobie każdy sam z własnych sił udziela i tylko tym sposobem mogą być egzystencya i dobrobyt jednostek i ogółu w ciężkich czasach zabezpieczone i poprawione.

Wezwanie moje skierowane jest do wszystkich, którzy mają dobrą wolę i zrozumienie położenia, do duchowieństwa, nauczycielstwa i inteligencyi, aby nie przypatrywali się bezczynnie tej gospodarce gmin, lecz aby gminy w ich staraniach około zaprowadzenia ładu i porządku nie tylko wskazówkami i radą wspierali według sił i możności, lecz aby także w spełnianiu obowiązków wobec władzy przyświecali dobrym przykładem.

Na konieczność wpłacania składek gminnych i podatków zwraca się ponownie uwagę i upomina się ludność, aby dobrowolnie je uiszczała, w przeciwnym bowiem razie ściągane będą z całą surowością.

Gminy, które dotychczas nie przedłożyły budżetów gminnych, lub którym budżety te zwrócone zostały do uzupełnienia lub przerobienia, przedłożyć powinny najdalej do 15. lipca b. r. c. i k. Komendzie obwodowej uchwalone preliminarze.

106.

Inspektorowie dla żniw.

Z dniem 1. lipca b. r. ustanowiłem w każdej gminie inspektorów dla żniw i na razie funkcyę tę, która ujęta będzie instrukcyą, powierzyłem sekretarzom gminnym, bez względu czy na to się zgodzą, czy nie.

Inspektorowie ci mają sobie dobrać potrzebną pomoc i opłacać ją ze swoich poborów miesięcznych.

Pobory otrzymywać będą z c. i k. Kasy obwodowej w dniu 1. i 15. każdego miesiąca i przy tej sposobności obowiązani są zawsze zgłaszać się u referenta rolniczego, jako bezpośredniego swego przełożonego, aby mu zdać relacyę ze swoich czynności, oraz odebrać dalsze wskazówki.

Inspektorowie dla żniw, występujący w charakterze urzędowym, obowiązani są do noszenia na ramieniu czarno-żółtej opaski, którą wyda im c. i k. Komenda obwodowa.

Żandarmerya i Straż skarbowa są zobowiązane do udzielenia pomocy w razie potrzeby.

Pozwolenia na przewóz zboża, na przemiał i t. p. od tego czasu udzielać będą tylko inspektorowie dla żniw, a znajdujące się w urzędach gminnych odnośne druki oraz zapiski należy wręczyć inspektorom.

Żandarmerya i Straż skarbowa ma się ograniczyć jedynie do przeprowadzania surowej kontroli.

Do obowiązków inspektorów dla żniw obok pieczy nad uprawą i obsiewem gruntów, żniwami i spożytkowaniem produktów rolnych, należeć także będzie kontrola młynów oraz sporządzanie i prowadzenie dokładnego spisu inwentarza żywego w danej gminie, a odnośnie do innych stosunków służbowych obowiązuje ich podpisana przez nich umowa.

Wzywa się członków gminy, aby posłuszni byli urzędowym wskazówkom inspektorów.

W podróżach służbowych ponad 4 kilometry przysługuje inspektorom podwoda, której dostarczyć ma gmina za zapłatą normalnego wynagrodzenia, konieczność zaś wyjazdów służbowych potwierdzić powinien najbliższy posterunek c. i k. żandarmeryi.

107.

Ustanowienie kursu rubla.

Wskutek rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 5. czerwca 1916 Nr. 60 zniesiony został przymusowy kurs rubla (1 Rub. = 2 Kor.).

Rubel będzie obliczany według każdorazowo oznaczonego przez Najwyższą Komendę armii i urzędowo ogłoszonego kursu.

Aż do dalszego zarządzenia Komenda ta oznaczyła następujący kurs rubla:

1 Rubel = 2 korony 50 halerzy.

E.-Nr. 8372.

108.

Obwieszczenie.

Monopol cukrowy.

Rozporządzeniem Naczelnego Wodza armii z 4. maja 1916, Nr. 57, zaprowadzony został z dniem 15. maja 1916 monopol cukrowy i przymus koncesyjny dla handlu cukrem dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży cukru, udzielając im koncesyi na handel cukrem.

Koncesya na handel cukrem może być udzielona tylko pod warunkami przewidzianymi w § 6. przytoczonego rozporządzenia, a handel cukrem na podstawie otrzymanej koncesyi może być w myśl § 7. tegoż rozporządzenia prowadzony tylko w lokalu wymienionym w koncesyi.

Prowadzenie handlu cukrem stoi pod nadzorem władzy.

Organom powołanym do wykonywania tego nadzoru musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisów o handlu cukrem.

Koncesya może być każdej chwili cofnięta, a musi być cofniętą, jeżeli zajdą wypadki przewidziane w § 12. tego rozporządzenia.

Na podstawie postanowień § 13. wymienionego rozporządzenia Naczelnego Wodza armii i rozp. wykonawczego c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa w Lublinie c. i k. Komenda obwodowa podaje do powszechnej wiadomości, że wszelkie zapasy cukru, znajdujące się w fabryce cukru, u kupców, handlarzy, osób prywatnych mają być zgłoszone najpóźniej do 10. czerwca b. r. w ilości, jaka w tym dniu się znajduje. Wolne od zgłoszenia są zapasy u osób prywatnych w ilości mniej niż 25 funtów polskich, jakoteż odpadki cukrowe (t. zw. żółty cukier).

Niezgłoszone zapasy przepadają po 10. czerwca na rzecz monopolu cukrowego (u osób prywatnych, o ile przenoszą 25 funtów), a nadto właściciel będzie karany po myśli § 11. rozp. Naczelnego Wodza armii.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 10. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się cukier handlarzom.

Każdy sprzedający cukier winien zastosować się ściśle do niniejszego obwieszczenia.

Z zaprowadzeniem monopolu cukrowego, to jest od 15. maja 1916, wyznacza się ilość cukru na głowę w mieście Puławy i w osadach Baranów, Irena, Józefów, Kazimierz, Końskowola, Kurów, Markuszów, Opole, Wąwolnica $1^1/_2$ (półtora) funta, a w innych miejscowościach 1 funt miesięcznie.

Celem należytego obdzielenia całej ludności obwodu cukrem wprowadza się karty cukrowe.

Karty cukrowe uprawniają do nabycia niniejszej porcyi cukru w mieście $1^1/_2$ (półtora) funta, a na wsi 1 (jeden) funt na głowę. Każda karta cukrowa składa się z karty zasadniczej i pewnej liczby odcinków, które opiewają na $^1/_2$ funta rosyjskiego. Kto chce kupić cukru, musi kupcowi okazać całą kartę cukrową i stosownie do zakupionej wagi cukru (najmniej $^1/_2$ funta) oddać mu odpowiednią ilość odcinków. Pojedyncze odcinki, nie połączone z kartą zasadniczą są nieważne. Żadnemu kupcowi nie wolno za takie odcinki dostarczać cukru. Karty cukrowe zaopatrzone pieczęcią gminną wydają wójtowie w porozumieniu z komitetem gminnym według sporządzonego spisu ludności.

Przy pierwszem wydawaniu kart otrzyma każda głowa gospodarstwa (familii) względnie jego zastępca tyle kart, ile osób, według przedłożonego przez gminę spisu ludności,

do gospodarstwa (familii) należy. W późniejszych miesiącach będą nowe karty wydawane tylko za zwrotem kart zasadniczych z poprzedniego miesiąca. Tylko tym osobom, które poprzednio nie mieszkały w obwodzie puławskim, a wójt wykaże je dodatkowo, że przybyły na stały pobyt do gminy, można udzielić nowych kart cukrowych bez oddania karty za sadniczej.

Karty cukrowe należy przeto starannie przechowywać. Oddawanie kart cukrowych innym osobom jest niedozwolone. Sprzedaż cukru od 10. czerwca 1916 jest tylko tym osobom dozwolona, którym c. i k. Komenda obwodowa udzieli na to koncesyi. Każdemu kupcowi, posiadającemu koncesyę przydzieli c. i k. Komenda obwodowa przy pierwszem rozdawnictwie taką ilość cukru, która odpowiada jego prawdopodobnemu miesięcznemu zbytowi. Właściciele koncesyi mają zbierać odcinki kart cukrowych, gdyż na następny miesiąc otrzymają taką ilość cukru, na jaką dostarczą odcinków.

Wydawanie cukru dla przemysłowców, którzy dla prowadzenia swego przedsiębiorstwa cukru potrzebują (apteki, restauracye, herbaciarnie, cukiernie i t. d.) może nastąpić tylko na podstawie specyalnych asygnat Komendy obwodowej. Prośby o takie asygnaty należy wnosić do c. i k. Komendy obwodowej za pośrednictwem gminy. Ilość zapotrzebowania cukru winna być liczebnie uzasadniona i przez gminę i komitet sprawdzona.

Sprzedaż cukru w tych przedsiębiorstwach przemysłowych jest zabroniona.

Przekroczenia postanowień w sprawie kart cukrowych i wydanych zakazów będą karane na podstawie § 11. rozporządzenia Najwyższego Wodza armii z 4. maja 1916, Nr. 57, grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

109.

Ogłoszenie.

Ceny cukru.

C. i k. Komenda obwodowa podaje do wiadomości następujące rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora z dnia 5. czerwca b. r. w sprawie cen cukru:

Na podstawie § 4. rozporządzenia Najwyższego Wodza armii z 4. maja b. r. L. 57. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wyrabiający cukier ma odstąpić go c. i k. Zarządowi wojskowemu po następujących cenach:

za 100 kg. nierafinowanego cukru krystalicznego . . . . . 100 K. 60 h.
za 100 » rafinowanego (w kostkach, głowach, rąbany (pile) kryształ i t. d.) . . . . 108 » 60

Ceny te obowiązują przy oddaniu cukru we fabryce.

Za opakowanie policzy się koszta poniesione przez fabrykanta.

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odda cukier tylko koncesyonaryuszom (hurtownikom), którzy towary według § 8. rozp. Naczelnego Wodza armii mogą oddać tylko drobnym handlarzom.

Koncesyonaryuszom-hurtownikom odda się cukier po następujących cenach:

za 100 kg. nierafinowanego krystalicznego cukru . . . . . 170 K. 80 h.
» 100 » rafinowanego cukru . . . . 180 » 50 »

Ceny te obowiązują przy oddaniu cukru w miejscu wydania oznaczonem przez c. i k. Zarząd wojskowy, a w braku takiego w magazynie handlarza.

§ 3.

Cena sprzedażna cukru przez hurtownika drobnym handlarzom jest następująca:

za 1 polski funt nierafinowanego cukru . . . . — K. 72 h.

» 1 » » rafinowanego cukru . . . . — » 76 »

Ceny te obowiązują przy oddaniu cukru w lokalu handlowym drobnego handlarza. Koszta transportu będą hurtownikowi przez Komendę obwodową zwrócone.

§ 4.

Cena sprzedażna cukru dla konsumentów jest następująca:

za 1 polski funt nierafinowanego kryształu . . . . — K. 76 h.

za 1 » » rafinowanego cukru . . . . — » 80 »

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 10. czerwca b. r.

110.

Zmiany w sądownictwie.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza z 9. maja b. r., dz. rozp. Nr. 58. restytuuje trybunały cywilne w miastach gubernialnych w dawnym ich ustroju. Sądy gminne są zrównane ze sądami pokoju i temsamem rozszerzony jest ich zakres działania.

Takie sądy gminne będą odtąd używały historycznej nazwy »sąd pokoju«. Drugą instancyą dla sądów pokoju jest sąd obwodowy w każdym obwodzie. O środkach prawnych przeciw rozstrzygnięciom trybunałów orzeka sąd apelacyjny przy jener. Gubernatorstwie.

We wszystkich tych instancyach przewidziany jest udział obywateli kraju w wykonywaniu wymiaru sprawiedliwości. C. i k. Zarząd wojskowy przyznaje ludności znacznie szerszy zakres działania w wykonywaniu sądownictwa, niż ten, jaki istniał poprzednio za czasu pokoju. Rząd okazuje w ten sposób zaufanie, jakie żywi do ludności. Przez swoich przedstawicieli, powołanych na urząd sędziowski ma społeczeństwo uzyskać wgląd w wykonywaniu sądownictwa i utwierdzenie się w przekonaniu, że miarodajnymi wskaźnikami w urządzeniu sądownictwa są wyłącznie dobro kraju i zapewnienie bezstronnego wymiaru sprawiedliwości. Takie przeświadczenie musiała zresztą już i dotychczasowa działalność sądów w czasie okupacyi upowszechnić.

Zarząd wojskowy oczekuje, iż społeczeństwo na okazane mu zaufanie odpowie równą ufnością i liczy na to, że osobistości powołane na urząd sędziowski będą współdziałały chętnie i ufnie wraz ze sędziami koronnymi, mając na oku dobro ogółu. Celem poprawy i pogłębienia działalności w sprawach opieki wezwie zarząd sądownictwa niebawem także szersze koła społeczeństwa do współdziałania.

111.

Opłaty konsumcyjne od drożdży, tutek i papierków cygaretowych.

Po myśli rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 28432/P. z 17. kwietnia 1916 i art. 43 i 48 hagskiej krajowej ordynacyi wojennej wydaje się dodatkowo do rozporządzenia c. i k. wojskowej Generalnej Gubernii z 9. grudnia 1915 Dz. rozp. IV. następujące zarządzenia:

I.

Od prasowanych drożdży wyrobu miejscowego lub obcokrajowego należy pobierać opłatę zużytkową a mianowicie wedle pojedynczej stopy podatkowej — tak jak w niemieckim obszarze okupacyjnym po 32 kopiejek od jednego funta rosyjskiego.

Opodatkowanie drożdży prasowanych ma nastąpić przez użycie banderoli. Przy obanderolowaniu wyrobionych w krajach okupowanych drożdży ma się postępować wedle postanowień rosyjskiej ustawy konsumcyjnej.

Sprowadzone przesyłki drożdży prasowanych posyłane być mają przez odnośny urząd cłowy do oddziału straży skarbowej w Strzemieszycach, gdzie austr. węg. Kartel drożdży prasowanych ma skład główny, w którym drożdże prasowane układane i zapakowane zostaną a to celem obanderolowania.

Bliższe szczegóły tego przekazowego obrotu wydane zostaną później w porozmieniu z c. k. Dyrekcyą okręgu skarbowego w Krakowie.

II.

Opłaty konsumcyjne dla wprowadzonych zapałek, tutek cygaretowych i papieru cygaretowego nie będą pobierane tak długo, jak długo te artykuły w niemieckim okręgu okupowanym nie będą podlegać tej opłacie.

Tutki cygaretowe i papier cygaretowy wyrobiony tutaj również nie będzie podlegać opłacie konsumcyjnej, ponieważ swego czasu z zagranicy sprowadzany tylko w pakach i zwojach papier cygaretowy dopiero w kraju okupowanym przerobiony został na książeczki i tutki.

Przy tego rodzaju artykułach należy uważać, że opłata konsumcyjna objętą została już ustanowioną stopą cłową.

III.

To rozporządzenie wchodzi w życie 15. maja 1916.

Od drożdży prasowanych wprowadzonych w handel przed 15. maja 1916, a tem samem nie opłaconych wedle stopy wymienionej w punkcie I., a które dnia 16. maja 1916 jeszcze znajdują się w miejscach sprzedaży lub w transporcie, należy podać dodatkową opłatę, której wysokość równa się różnicy między dotychczasową a obecną stopą podatkową.

112.

Obwieszczenie,

mocą którego zabrania się wyrobu pewnych gatunków skór, jakoteż rozcinania skór półgotowych i gotowych, przed wydaniem tychże przez stacyę odbiorczą skóry.

I.

Od chwili wejścia w życie niniejszego obwieszczenia nie jest już więcej dozwolonem mineralne garbowanie niżej wymienionych gatunków skór surowych:

1. **Skór z cieląt** — (także z wyporków i bukaczów), które kwaszone po oczyszczeniu z soli ważą więcej niż

a) wraz z krótkiemi łapami i głową (mit Kurzfuss u. Kopf) 4 kg.

b) » » » i bez głowy (» » ohne ») $3^1/_2$ »

Przy skórach cielęcych z długiemi łapami, chrząstką ogonową albo mięsem głowy podwyższa się niniejsze ograniczenie wagi o 0.20 kg. a to dla każdego z tych sposobów wyrobu.

Dla suszonych skór cielęcych wymienione ograniczenie wagi zmniejsza się o połowę.

2. **Skór krowich, wołowych oraz buhajów.**

3. **Skór końskich.**

II.

Celem wykończenia skóry garbowanej za pomocą mineralnych środków z wymienionych pod I. skór surowych, o ile takowa w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się w robocie lub w ukończeniu, udziela się terminu do 30. kwietnia 1916. Po tym dniu nie wolno już więcej przedsiębrać robót służących choćby tylko do wykończenia takiej skóry.

III.

Wyrabianie pasów skórzanych do maszyn dozwolone jest od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tylko za zezwoleniem wojsk. Jenerał-Gubernatorstwa.

IV.

Skóry końskie wolno i nadal przerabiać tylko na skóry brandsolowe sposobem dębowym, a mianowicie w **całości** lub **połowach.**

V.

Czarnej skóry wierzchniej, garbowanej na sposób dębowy lub też dębowo-mineralny po dniu 10. kwietnia 1916 r. więcej wyrabiać nie wolno.

To postanowienie nie odnosi się do skóry wierzchniej, którą się wyrabia ze skór cielęcych (z wyporków i bukaczów) o ile ciężar skór nie przekracza granic oznaczonych pod I. pkt. 1.

VI.

Zabrania się wyrobu skóry na podeszwy ze skór bydlęcych, także z buhajów, z których część mięsna (szpalt czyli warstwa wewnętrzna) zupełnie lub częściowo odciętą została, nie wolno również sprzedawać tak wyprawionych skór.

VII.

Rozcinanie skóry wyprawionej całkowicie lub do połowy jakiegokolwiekbądź rodzaju ze skór krowich, końskich i cielęcych przed wydaniem takowej przez c. i k. stacyę odbiorczą skóry, jest zabronione.

VIII.

Wszelkie przekroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia karane będą przez c. i k. Komendę obwodową aresztem do 6 miesięcy albo grzywną do 5000 koron.

Ponadto zarządzone zostanie zamknięcie zakładów przemysłowych powyższe postanowienia naruszających.

IX.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

113.

Ustanowienie czasu ochronnego dla ryb.

C. i k. Komenda obwodowa ustanawia i podaje do publicznej wiadomości czas ochrony dla cenniejszych gatunków ryb i raków, znajdujących się w wodach całego tutejszego obwodu z uwzględnieniem okresu tarła (składania ikry).

W ustanowionym okresie ochronnym zakazany jest połów niżej wymienionych gatunków ryb.

Ryby, które w czasie ochronnym żywe dostaną się w ręce rybaka, ma tenże natychmiast z potrzebną ostrożnością napowrót do wody wpuścić.

Dla następujących gatunków ryb i raków ustanawia się czas ochronny:

dla 1) okonia rzecznego od 1. kwietnia do 30. maja;
2) jazgarza od 15. marca do 15 kwietnia;
3) lina od 1. maja do 1. lipca;
4) karpia od 1. marca do 31. maja;
5) boleni i brzan od 1. maja do 30. czerwca;
6) leszczy od 15. lutego do 15. marca;
7) świnek od 1. kwietnia do 31 maja;
8) klenia od 1. do 30. kwietnia;
9) raków: dla samca od 1. października do 31. marca; — samicy od 1. października do 30. czerwca.

Nie mogą być sprzedawane ani w domach gościnnych podawane:

1) gatunki ryb i raki, powyżej pod pozycyami od 1—9 wyszczególnione, podczas oznaczonych okresów ochronnych, z wyjątkiem pierwszych trzech dni.

Przez cały rok:

2) bolenie niżej 40 centymetr.;
węgorze niżej 40 centymetr.;
brzany niżej 25 centymetr.;
jazie niżej 25 centymetr.;
świnki niżej 20 centymetr.;
klenie niżej 20 centymetr.;
szczupaki niżej 25 centymetr.,
raki niżej 10 centymetr.

Prawo rybołostwa przysługuje tylko osobom, które wykażą się upoważnieniem do połowu ryb (rosyjską kartą rybołostwa). Nie posiadający stosownych dokumentów będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Wszyscy upoważnieni do rybołostwa są obowiązani zgłosić swoje prawa w c. i k. Komendzie obwodowej.

114.

Obwieszczenie

w sprawie przyjęcia tubylców do c. i k. żandarmeryi w okupowanych obszarach Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy w okupowanym obszarze Polski zezwolił na przyjęcie dobrowolnie się zgłaszających mieszkańców obszarów okupowanych do służby przy żandarmeryi w tych obszarach. Ponieważ c. i k. żandarmerya w krajach okupowanych stanowi część składową c. i k. armii, przeto dobrowolne wstąpienie uważa się za równe dobrowol-

nemu wstąpieniu do c. i k. siły zbrojnej, dozwolonemu przez Najwyższe postanowienie z dnia 1. października 1914.

Warunki przyjęcia:

1) zupełne uzdolnienie do służby wojskowej i wiek między 20-tym a 30-tym rokiem życia;
2) przedłożenie dowodu, że ubiegający się nie był sądownie karany,
3) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie; kandydaci, którzy władają także językiem niemieckim, będą mieli pierwszeństwo;
4) wolny stan lub bezdzietne wdowieństwo;
5) zobowiązanie się do czynnej służby przy żandarmeryi w krajach okupowanych na przeciąg najmniej 4 lat.

Postanowienia o poborach.

Przyjęcie następuje na razie na przeciąg 6-ciu miesięcy; po tym czasie próbnym nastąpi przydzielenie do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą — obok systemizowanych relutów etapowych (na razie 3 K. 12 h. dziennie) — 2 K. 47 h. jako wynagrodzenie dzienne i 1 K. 20 h. jako dodatek polowy.

Kto zostanie przyjęty, ma ze sobą przynieść potrzebne ubranie, obuwie i bieliznę; następnie jednak będzie otrzymywał rządowy ubiór, trzewiki i uzbrojenie.

Do każdego podania należy dołączyć oprócz innych oryginalnych dokumentów (metryka chrztu, świadectwa szkolne etc.), także napisany własnoręcznie przez starającego się rewers w języku niemieckim, następującej treści:

Rewers (w języku polskim).

Zobowiązuję się na wypadek mego przyjęcia do c. i k. żandarmeryi dla okupowanego obszaru Polski służyć czynnie przy tej żandarmeryi najmniej 4 lata.

.................................., dnia .... 1916.

....

....

podpis:

....

podpisy dwóch świadków:

Rewers (w języku niemieckim).

Ich verpflichte mich für den Fall meiner Aufnahme in die k. u. k. Gendarmerie für die besetzten Gebiete Polens bei dieser Gendarmerie wenigstens vier Jahre aktiv zu dienen.

.... am .... 1916.

....

....

Unterschrift:

....

Unterschriften 2 Zeugen:

Podania o przyjęcie wnosić należy do c. i k. Komendy obwodowej najpóźniej do dnia 30. czerwca 1916.

Przyjęci podlegają od dnia ich wstąpienia do żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym w równej mierze jak przynależni do c. i k. armii.

115.

Pożary lasów.

Podczas rozniecania ognia oraz przy używaniu rzeczy grożących niebezpieczeństwem zapuszczenia ognia w lasach i na ich skraju należy zachować jak największą ostrożność. A jeżeli wskutek zaniedbania niezbędnej ostrożności wyniknie szkoda z pożaru, wówczas winny obowiązany jest wynagrodzić tę szkodę.

Napotkane w lesie lub na jego skraju pozostawione niezagaszone ognisko należy bezwarunkowo o ile możności zupełnie zagasić, o spostrzeżeniu pożaru lasu należy zawiadomić mieszkańców najbliższej wioski położonej na drodze. Zawiadomieni zaś o pożarze mieszkańcy wioski są obowiązani donieść o tem natychmiast najbliższemu wójtowi lub sołtysowi oraz właścicielowi lub jego służbie leśnej.

Właściciel lasu, jego służba leśna oraz wójci i sołtysi mogą wezwać wszystkie okoliczne wioski do gaszenia pożaru w lesie, a ludność ma natychmiast usłuchać wezwania spiesząc z pomocą na miejsce pożaru z potrzebnemi narzędziami, a mianowicie: osękami, łopatami, siekierami, wiadrami na wodę i t. d.

Wójci i sołtysi są tak długo zobowiązani do kierowania ludźmi przybyłymi na pomoc dla ugaszenia pożaru, w czem każdy powinien wziąć czynny udział, aż ktoś ze służby leśnej nie stawi się na miejscu i nie obejmie kierownictwa w gaszeniu ognia.

Kierownikowi w pracy nad ugaszeniem pożaru winni są wszyscy bezwzględne posłuszeństwo we wszystkich zarządzeniach jego odnoszących się do ugaszenia ognia, przyczem należy starać się o utrzymanie należytego porządku oraz dopilnować wykonania wydanych poleceń.

Po ugaszeniu pożaru lasu należy pogorzeliska pilnować przez jeden lub dwa dni, a w danym razie nawet dłużej, przeznaczywszy do tego potrzebną ilość ludzi.

Wójci, sołtysi oraz mieszkańcy wsi, którzy nie udzielą pomocy należytej przy dostarczeniu ludzi potrzebnych do gaszenia pożaru w lesie, oraz nie usłuchają natychmiast wezwania spieszenia z pomocą, ci wszyscy podlegają surowym karom.

Szkody na cudzej własności gruntowej wynikłe wskutek zarządzeń dla ugaszenia pożaru lasu jest obowiązany wynagrodzić ten, na którego korzyść przeprowadzono gaszenie pożaru, nawet gdyby wskutek ratunku został ochroniony od jeszcze większej szkody.

116.

Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń od ognia.

C. i k. wojskowowe Generał-Gubernatorstwo rozporządzeniem z dnia 19. maja 1916 A. Nr. 31147 zezwoliło »Warszawskiemu Towarzystwu Ubezpieczeń od ognia« na podjęcie na nowo czynności w obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa.

117.

Towarzystwo Wzajemnej Pomocy na wypadek śmierci „Obowiązkowa Pomoc“.

C. i k. wojskowe Generał-Gubernatorstwo w Lublinie rozporządzeniem z dnia 31. maja b. r. A. Nr. 32247 zezwoliło Lubelskiemu Towarzystwu Wzajemnej Pomocy na wypadek śmierci »Obowiązkowa Pomoc« na podjęcie na nowo czynności.

118.

Towarzystwo Ubezpieczeń „Snop“.

Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń »Snop«, które obecnie urzęduje pod firmą »Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od ognia Snop«, otrzymało zezwolenie na przyjmowanie ubezpieczeń od ognia budynków, których wartość przekracza 5000 rubli, jak też i ruchomości w miastach i fabrykach w obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa. Pozwolenia tego udzielono pod warunkiem, że wspomniane Towarzystwo założy swą filię na obszarze wojskowego Generał-Gubernatorstwa.

119.

Urzędnicy „Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń budynków od ognia w Królestwie Polskiem“.

Odnośnie do ogłoszenia o ubezpieczeniu budynków od ognia w tutejszym dzienniku urzędowym z kwietnia 1916 Nr. 4, punkt 72, c. i k. Komenda obwodowa podaje do wiadomości nazwiska urzędników »Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń budynków od ognia w Królestwie Polskiem« na obwód puławski, a mianowicie:

Henryk Gebethner, taksator,
Józef Uklejski, pomocnik taksatora,
Wacław Bekrycht, sekretarz.

120.

Podporządkowanie hut.

C. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe rozporządzeniem z dnia 27. kwietnia b. r., E. Präs. Nr. 5501 zawiadomiło, że wszystkie huty, w których się przerabia żelazo, — w obwodach Końsk, Wierzbnik, Kielce i Opatów, tudzież dawne rosyjskie huty państwowe podlegają bezpośrednio kompetencyi c. i k. wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie.

121.

Pasienie bydła w pobliżu toru kolejowego.

Mnożą się wypadki, że pociągi kolei żelaznych potrącają albo nawet przejeżdżają wałęsające się konie lub bydło.

Wzywa się przeto wójtów do wydania odpowiedniego zarządzenia, aby mieszkańcy miejscowości, leżących przy liniach kolei wojskowych, nie wypuszczali bydła bez dozoru na pastwiska w pobliżu toru kolejowego, a to tak dla uniknięcia tamowania ruchu kolejowego jak i zapobieżenia szkodom, na jakie mogą być narażeni właściciele bydła i koni.

122.

Zajęcie sympatetycznego atramentu.

W myśl rozporządzenia c. i k. wojskowego Generał-Gubernatorstwa z dnia 22. maja b. r. E. Nr. 31848 zakazuje się surowo używać atramentu sympatetycznego wogóle, a w szczególności w korespondencyi.

123.

Obwieszczenie.

Kurs akuszerek w Krakowie.

Dla uchylenia braku egzaminowanych akuszerek w kraju, wzywa się kobiety, mające ochotę i zamiłowanie do akuszerstwa, aby zgłosiły się w urzędzie gminnym swego miejsca zamieszkania.

Kobiety, które się zgłoszą, zostaną wysłane do c. k. szkoły akuszerek w Krakowie, aby następnie po złożeniu przepisanych egzaminów mogły się osiedlić w swoich miejscach rodzinnych i fach swój wykonywać.

Warunki przyjęcia są następujące:

1) Dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie oraz rachunków;
2) Pełnoletność (24 lat życia) u niezamężnych;
3) Rok 42 życia nie może być przekroczony.

Prócz tego mają kandydatki przedłożyć:

a) metrykę chrztu lub urodzin;
b) świadectwo zdrowia;
c) poświadczenie szczepienia przeciw ospie;
d) kartę przynależności;
e) świadectwo moralności;
f) mężatki: świadectwo ślubu i zezwolenie męża;
g) wdowy: metrykę śmierci męża.

Koszta pobytu w Krakowie ponoszą kandydatki, a w razie braku środków odnośna gmina.

Kandydatki, któreby na wsparcie reflektowały, muszą się zobowiązać przynajmniej 3 lata praktykować w odnośnej gminie.

Przyjęte reflektantki muszą się zgłosić osobiście w Dyrekcyi c. k. szkoły akuszerek w Krakowie w czasie od 1. do 4. października b. r.

Kurs nauki trwać będzie jeden rok.

124.

Szkoła rękodzielnicza w Nałęczowie.

W internacie szkoły rękodzielniczej w Nałęczowie, który urządzony jest na 60 uczniów, umieszczonych jest obecnie tylko 12 wychowanków.

C. i k. Komenda obwodowa podaje do powszechnej wiadomości, że chłopcy, którzy chcą się kształcić w zawodzie rękodzielniczym, mogą znaleść natychmiast pomieszczenie w tym zakładzie.

Zgłoszenia przyjmuje kierownik tej szkoły, inżynier Sieklucki w Nałęczowie, który też udziela wszelkich bliższych informacyi.

Szkoła ta zawiera cztery oddziały, a to: koszykarstwo, stolarstwo, snycerstwo i wyrób zabawek.

Wzywa się naczelników gmin, jakoteż ratunkowe komitety gminne, ażeby treść tego obwieszczenia podały do wiadomości interesowanych kół, zachęciły ludność do zgłaszania się i doniosły c. i k. Komendzie obwodowej o wyniku.

125.

Ogłoszenie.

Drogomistrze i nadzorcy rzeczni.

C. i k. Komenda obwodowa przyjmie ukwalifikowanych drogomistrzów i nadzorców rzecznych.

Zgłoszenia i bliższe wiadomości u c. i k. inżyniera obwodowego w Puławach.

126.

Przyrządy do gaszenia ognia.

Fabryka przyrządów do gaszenia ognia Konr. Rosenbauera w Lincu oferuje swoje wyroby. Dotyczący cennik oglądać można w c. i k. Komendzie obwodowej.

Ewentualne zamówienia tych przyrządów można uskuteczniać przez c. i k. Komendę obwodową lub bezpośrednio w tej firmie.

127.

Wyroki c. i k. sądu wojskowego w Puławach.

L. p.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	Kara
1.	Jan Jasiocha, syn Andrzeja	kradzież	2 lata ciężkiego więzienia
	Jan Jasiocha, syn Kazimierza		2 1/2 lat ciężkiego więzienia
	Stanisław Mazur		3 lata ciężkiego więzienia
2.	Walenty Urbanek	kradzież	5 lat ciężkiego więzienia
	Jan Masztalerz		1 rok ciężkiego więzienia
	Jan Kowalczyk		5 lat ciężkiego więzienia
	Katarzyna Niezgoda	uczestnictwo w kradzieży	1 rok więzienia
	Karolina Niezgoda		3 miesiące więzienia
	Franciszek Niezgoda		6 miesięcy więzienia
3.	Jan Mendak	posiadanie broni	1 1/2 roku więzienia
4.	Tomasz Leonowicz	nadużycie władzy urzędowej	2 lata ciężkiego więzienia
5.	Abraham Abusch Ruttmann	wymuszenie	3 lata ciężkiego więzienia

128.

Znalezienie zwłok.

Dnia 19. maja 1916 znaleziono na prawym brzegu Wisły w Gołębiu zwłoki mężczyzny lat około 35—40.

Według zeznań mieszkańców Gołębia mogą to być zwłoki głuchoniemego żebraka nieznanego nazwiska, który się w ostatnim czasie wałęsał w okolicy.

Zwłoki miały długości około 160 cm., ciemne włosy, siwy zarost, ubrane były w ciemno-brunatną zarzutkę, zielonkowatą z czerwonymi centkami kamizelkę i bieliznę z grubego płótna.

Daty, mogące pomódz do stwierdzenia pochodzenia i identyczności zwłok należy podać w c. i k. Komendzie obwodowej.

129.

Dzień Czerwonego Krzyża.

Urządzony za zezwoleniem Gen. Gub. na rzecz galic. Czerwonego Krzyża dnia 11. czerwca b. r. w Puławach koncert, przyniósł wraz z dobrowolnie złożonymi datkami czysty dochód w kwocie 2504 K. 21 h., 8 Rbl. 70 kop., 12 M. 50 pf.

Rachunki Komitetu mogą być przeglądnięte w tut. Komendzie obwodowej.

Nazwiska ofiarodawców, którym się jak najuprzejmiej dziękuje, zostaną na żądanie ogłoszone.

C. i k. Komendant obwodu:

DIVOK w. r. pułkownik.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.